

хѣа Софіа у големо бѣдствованіе неизсказно ѿ господина Мелетіа, който приспѣ на единъ лошъ редъ неистерпимъ. Не може прочее сиротиня векъ да терпи неговите зли поступаня и непотребни дѣла, за които ни не прощава совѣсть да изговориме лошашиныте му, да не би ѿскорбили всесвятѣйшаго ни патріарха и Святаго сѣнода. Ега би промисль божїа помогнала и ни избави ѿ того человѣка тирана и ни допрататъ человѣка за архипастыра добра, да е хрїстіанолубитель, правдолубитель и да има церковни наѣки да просвѣщава дѣховно народатъ. Познато вї е, Господарю, защо е нашѣо народъ совѣмъ у голема простота. Чѣсмо, защо всесветлѣишѣо и многолѣтнѣо ни царъ султанъ Абдюль Меджитъ Ефендимизъ желае всякое благополучіе и благоживлѣнїе и просвѣщеніе на вѣрната си и благопокорна рая. Зато и ные понизно припадаме и молиме се на всеобщата ни майка Святая великая хрїстова църква и всесвятѣйшаго патріарха со Святаго сѣнода да ни помиловатъ, избаватъ ѿ человѣка того госп. Мелетіа и ни прататъ доброго архіпастиря, да се просвѣти и нашѣо народ на царскѣо животъ. Писахме единъ арзмазаръ на великата църква на маїа 12, който пратихме чрезъ К. Костакїа Мореновъ Філіпиди, и повторихме дрѣги на маїа 18 и пратихме го чрезъ нашите соотечественцы, що се намиратъ оу Цари градъ, за които се надаме несумѣнно да са полѣчени чрезъ пощата и преврѣчени ни Святѣа в хрїстовы цер. Реченїю господинъ Мелетіа насили народо со каймакаминатъ (който и азилъ стана), направи арзмазаръ и потпечати неколко мухуре на зоръ ѿ каймакаминатъ, истинната правда народо що захтева и желае промѣненїето на Господина Мелетіа. Време се малко замина, ѿговоръ не воспрїяхме и се боиме да не би се утаило и ѿстане па тоя человѣкъ тиранъ ѿ секоя страна. Всемиловствїи Господарю, вїе сте на много градове и касабїи воспомогнали за секакви добродѣтели, и намъ помогнете като всеобщи добродѣтель и добромисленїкъ на царската рая. Господь да ви дарѣва здравїе и долгоденствїе, и почести до глѣбокиа старости и сподоби въ царство небесное. Аминъ.

Жители въ Софїйската богохранимая епархїа мали и ве . . .
Благороднѣйшему и всепочтеннѣйшему Господарю Господарю Логоетя бегу

поклонно.

(Арх. отдѣлъ на Соф. Н. библиотека п. 9, № 1157).

Тая жалба е пратена вѣроятно въ Цариградъ. Запазена е само нейната черновка, която тукъ обнародваме. За борбата на софїянци срещу грѣцкия владика Мелетия дава нѣкои сведения старософїянецътъ Кръстю Чукурски въ своитѣ ржкописни спомени и бележки за дѣдо си Панчо Петринъ Андоновъ, дългогодишенъ главенъ касиеръ на българската община въ София и общественъ деецъ преди освобождението¹⁾. Мелетий е билъ наричанъ „криво владика“. Особено силно било негодованието срещу него презъ 1849 г., за-

¹⁾ Тия бележки г. Чукурски любезно ни предложи, за което тукъ му изказваме благодарность.